

cadenaser.com

"No comencem el curs ni l'acabem, l'aprenentatge és continu tot l'any"

Joan Tejedor

4-5 minuts

Barcelona

En un inici de curs escolar marcada per la vaga de mestres de l'escola pública, no només les escoles privades i concertades han iniciat l'activitat amb normalitat. També ho han fet el prop de 600 famílies que, a Catalunya, opten per no escolaritzar els fills i filles i practiquen el que s'anomena Homeschooling: l'escola a casa.

És el cas de l'Ariadna, la mare d'una família homeschooler, que ens explica que a casa seva el curs "en realitat no comencem ni acabem, l'aprenentatge es dona de manera contínua tot l'any." L'Ariadna accepta atendre la trucada de SER Catalunya per abordar i desmentir tòpics sobre l'educació a casa. Deixa clar que "no som antiescola" i que tampoc "no som hippies i sí que socialitzem, vam triar aquesta opció perquè ens va semblar super bonica. Vam estar mirant escoles i hi veiem coses molt positives, i també som conscients dels canvis que necessita."

Pel què fa a la socialització dels infants, explica que n'hi ha de "més introvertits, encara que facin escola a casa. Cadascú te la seva personalitat." Afegeix que entre les famílies que fan homeschooling "tenim les nostres trobades i activitats educatives, cada setmana ens veiem amb grups de diferents

zones i és bonic com comenten, ténen amics." En resum, "ens ajuntem les famílies, totes som molt diferents però ens aportem mútuament."

Aprenentatge i necessitats especials

L'Ariadna explica que el temps que cal invertir per educar a casa sol ser inferior que a l'escola tradicional: "si t'asseus a fer contingut amb ells potser només necessites una hora al dia per fer el mateix que a classe fan en molt més temps." El model o mètode educatiu depèn de cada família, i afegeix que "els que fan contingut fan poques hores al dia, alguns sí que repliquen el model de l'escola clàssica a casa però molts no ho fan així."

Per la seva experiència, no cal que entre els progenitors n'hi hagi algun amb titulació docent: "hi ha mestres, gent d'ofici, advocats i periodistes... Tots tenim una base i uns recursos a l'abast" i no suposa cap problema, tot i que reconeix que "no la recomanaria a qualsevol família perquè no és per tothom", ja que depèn de la realitat de cadascú a nivell logístic o econòmic entre d'altres variables.

L'Ariadna també explica que les famílies que més s'interessen per l'escola a casa són les que ténen algun tipus de necessitat particular, sobretot a principi i a final de curs: "entre maig, juny, juliol i setembre-octubre em consta que a la Coordinadora hi arriben moltíssimes consultes de famílies d'infants amb necessitats especials, TEA o víctimes de bullying que necessiten una alternativa perquè estan patint."

La lluita pel reconeixement

L'educació a casa, no obstant, no està reconeguda a Catalunya i a l'estat espanyol, sinó que els nens que no estan escolaritzats

estan considerats de la mateixa manera que els absentistes.

"Volem que se'ns separi dels absentistes perquè nosaltres ens encarreguem de l'educació dels nostres infants", explica l'Ariadna.

Això suposa que per accedir a titulacions i estudis superiors, en algun moment han de passar per l'embut d'entrar al sistema:

"poden entrar a 3r o 4t d'ESO i no li poden privar perquè és educació obligatòria, i ho fan sense dificultat perquè ténen una base. També poden fer escola d'adults o altres vies per entrar a la universitat quan ja són més grans."

Quan miren a l'estranger, assegura que "a molts països es fa amb èxit i les universitats es rifen els estudiants 'homeschoolers' per la capacitat d'autoaprenentatge", i que "en altres països hi ha confiança en les famílies i s'hi passa alguna cosa l'administració actua, aquí es dóna per fet que no tenim els recursos i no ens en podem responsabilitzar."